

EU må anse sig for bundet af bestemmelserne i FN-charteret og FN's Sikkerhedsråds beslutninger truffet i henhold hertil.

Det er i strid med den bindende virkning, som FN's Sikkerhedsråds beslutninger har for Unionens retsinstanser, at foretage en fuld prøvelse af EU-foreanstaltninger, der skal gennemføre Sikkerhedsrådets beslutninger.

I det omfang, det er passende at foretage nogen prøvelse af EU-foreanstaltninger, der loyalt gennemfører Sikkerhedsrådets resolutioner, skal Unionens retsinstanser tage behørigt hensyn til FN-charterets beskaffenhed og formål samt til Sikkerhedsrådets rolle som det organ, der er ansvarligt for at sikre international fred og sikkerhed. Når henses til Sikkerhedsrådets beskaffenhed og den vigtige rolle, som det er tillagt, til ombudsmandens kontors oprettelse og funktionsmåde samt til sammendraget af de grunde, som er anført over for Kommissionen og Yassin Abdullah Kadi, er der ingen grund til at annullere forordning nr. 881/2002, for så vidt som den berører Yassin Abdullah Kadi.

(¹) EUT L 139, s. 9.

Sag anlagt den 16. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-596/10)

(2011/C 72/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 96-99 i momsdirektivet (¹) og bilag III hertil, idet den anvender en nedsat momssats på transaktioner vedrørende enhovede dyr og navnlig heste, når de ikke sædvanligvis er bestemt til anvendelse i fødevarer eller i landbrugsproduktion.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremsat to klagepunkter til støtte for sit søgsmål om den nationale lovgivnings manglende overensstemmelse med momsdirektivet, idet der i lovgivningen dels er fastsat en nedsat sats på 5,5 % for virksomhed, der ikke er omfattet af undtagelserne i dette direktivs bilag III, dels en nedsat sats på 2,10 % for visse former for virksomhed.

Med sit første klagepunkt har sagsøgeren gjort gældende, at ud over det forhold, at den franske lovgivning foreskriver anvendelse af en nedsat momssats på 5,5 % for transaktioner vedrørende levende enhovede dyr uden at sondre med hensyn til deres anvendelse, indeholder lovgivningen yderligere bestemmelser, der ikke er i overensstemmelse med momsdirektivet og nærmere bestemt med nr. 1) og 11) i bilag III til dette direktiv.

Med sit andet klagepunkt har Kommissionen endvidere anfægtet den sagsøgte administrative praksis, hvorefter der anvendes en sats på 2,10 % for salg til ikke-afgiftspligtige personer af levende dyr, der ikke er bestemt til slagter- og charcuteributikker, og navnlig på heste, der anvendes til væddeløb, konkurrence, hobbybrug og dressur.

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 17. december 2010 — SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG, STALEXPORT Autostrady SA mod Úrad pre verejné obstarávanie

(Sag C-599/10)

(2011/C 72/19)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SAG ELV Slovensko, a.s, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe a.s, TESLA STROPKOV a.s, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG, STALEXPORT Autostrady SA

Sagsøgt: Úrad pre verejné obstarávanie

Intervenient: Národná diaľnicná spoločnosť, a.s.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er fortolkningen af artikel 51 sammenholdt med artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (herefter »direktivet«), ifølge hvilken den ordregivende myndighed henset til principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter er forpligtet til at anmode om supplerende tilbudsoplysninger, så den enkelte sikres den subjektive processuelle rettighed til at blive opfordret til at tilføje eller fremsende supplerende oplysninger eller certifikater og dokumenter, der er blevet fremlagt i henhold til artikel 45-50 i det nævnte direktiv, såfremt en omstridt eller uklar forståelse af tilbudsgiverens tilbud kan medføre udelukkelse af tilbudsgiveren fra det offentlige udbud, i overensstemmelse med det nævnte direktiv i den affattelse, som var gældende på det pågældende tidspunkt?
- 2) Er fortolkningen af direktivets artikel 51 sammenholdt med artikel 2, ifølge hvilken den ordregivende myndighed henset til principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter ikke er forpligtet til at anmode om supplerende tilbudsoplysninger, såfremt myndigheden finder det godtgjort, at kravene vedrørende kontraktens genstand ikke er opfyldt, i overensstemmelse med direktivet i den affattelse, som var gældende på det pågældende tidspunkt?
- 3) Er en bestemmelse i den nationale lovgivning, ifølge hvilken den til vurdering af tilbuddet udnævnte komité blot har mulighed for skriftligt at anmode tilbudsgiverne om supplerende tilbudsoplysninger, i overensstemmelse med direktivets artikel 51 og artikel 2 i den affattelse, som var gældende på det pågældende tidspunkt?

Er en fremgangsmåde hos den ordregivende myndighed, ifølge hvilken myndigheden ikke er forpligtet til at anmode tilbudsgiveren om supplerende oplysninger vedrørende en unormalt lav pris, og hvor sagsøger I og II har haft mulighed for at forklare de grundlæggende parametre for det fremsatte tilbud tilstrækkeligt henset til formuleringen af spørgsmålet, som den ordregivende myndighed har stillet sagsøgerne vedrørende den unormalt lave pris, i overensstemmelse med direktivets artikel 55?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 22. december 2010 — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé) mod Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

(Sag C-606/10)

(2011/C 72/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé)

Sagsøgt: Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) ⁽¹⁾ anvendelse på en tredjelandstatsborgers tilbagerejse til en medlemsstats område, som har udstedt en midlertidig opholdstilladelse til sidstnævnte, når tilbagereisen dertil hverken nødvendiggør indrejse, gennemrejse eller ophold på andre medlemsstaters område?
- 2) På hvilke betingelser kan en medlemsstat udstede et »returvisum« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i samme forordnings artikel 5, stk. 4, litra a), til en tredjelandstatsborger? Kan dette visum navnlig begrænse indreisen til overgangssteder på det nationale område?
- 3) For så vidt som forordningen af 15. marts 2006 i modsætning til, hvad der var tilladt i henhold til bestemmelserne i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 19. juni 1990, således som disse var affattet før deres ændring ved forordningen, udelukker enhver mulighed for tredjelandstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område, hvis de pågældende kun er i besiddelse af en midlertidig opholdstilladelse, der er udstedt mens en første ansøgning om opholdstilladelse eller en ansøgning om asyl behandles, fordrer retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning da, at der fastsættes overgangsforanstaltninger for de tredjelandstatsborgere, der har forladt deres område, mens de kun var i besiddelse af en midlertidig opholdstilladelse, der er udstedt mens en første ansøgning om opholdstilladelse eller en ansøgning om asyl behandles, og som ønsker at vende tilbage til området efter ikrafttrædelsen af forordningen af 15. marts 2006?

⁽¹⁾ EUT L 105, s. 1.

Sag anlagt den 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-610/10)

(2011/C 72/21)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)